

УДК 343.431

DOI: 10.31733/2078-3566-2020-4-245-250

Олег СМЕЦЬ[©]
доктор юридичних
наук, доцент

Дмитро РУСНАК[©]
ад'юнкт

(Національна академія внутрішніх справ)

СУБ'ЄКТИ, ЯКІ ЗДІЙСНЮЮТЬ ЗАХОДИ З ПРОТИДІЇ ТОРГІВЛІ ЛЮДЬМИ, ЇХ ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА ТА ПОВНОВАЖЕННЯ У ЦЬЙ СФЕРІ

Метою статті є визначення суб'єктів, які здійснюють заходи з протидії торгівлі людьми в Україні, їх загальна характеристика, а також розкриття повноважень у цій сфері. Встановлено, що в Україні законодавчо визначені суб'єкти, що здійснюють заходи із протидії торгівлі людьми. З'ясовано, що провідне місце у структурно-функціональному забезпеченні протидії торгівлі людьми, насамперед такої її складової як боротьба з торгівлею людьми, відводиться Національній поліції України. Для функціонального забезпечення виконання поставлених перед нею завдань щодо протидії торгівлі людьми у складі кримінальної поліції утворено окремих гласний оперативний підрозділ – Департамент боротьби зі злочинами, пов'язаними з торгівлею людьми. Проте з огляду на специфіку вчинення подібних кримінальних правопорушень, залежно від конкретних обставин, можуть бути залучені й інші гласні оперативні підрозділи, як наприклад, Департамент кіберполіції, а також негласні, тобто Департамент оперативної служби та Департамент оперативно-технічних заходів.

Ключові слова: Національна поліція, Президент України, суб'єкти протидії, торгівля людьми, Уряд України.

Постановка проблеми. У всіх цивілізованих країнах світу значна увага приділяється захисту основоположних прав і свобод людини. Однак, незважаючи на це, посягання на волю людини сьогодні є зовсім непоодинокими та можуть траплятися майже у будь-якій сучасній державі. Не є винятком і Україна. У 2020 році при відзначенні Всесвітнього дня протидії торгівлі людьми Міністерством соціальної політики України було оприлюднено офіційні дані [1], згідно з якими з 2012 року встановлено статус особи, яка постраждала від торгівлі людьми, 978 людям, з яких 969 – це громадяни України та 9 іноземців. Тут треба звернути увагу на те, що це не повна картина, а лише кількість людей, які офіційно отримали такий статус!

Сталою, проте хибною є думка, що від подібної протиправної діяльності страждають лише жінки, які піддаються сексуальній експлуатації. Тож серед людей, яким встановлено такий статус, 368 особи – жінки, 519 – чоловіки. Крім того, встановлено такий статус 88 дітям, з яких 32 хлопчики та 56 дівчат. Серед цих людей за видами експлуатації: 491 особа постраждала від трудової експлуатації, 228 – постраждали від сексуальної експлуатації, 91 – втягнуто у злочинну діяльність, 72 – використано у збройних конфліктах, 59 – втягнуто у жебракування, 10 – постраждали від вилучення органів, 9 – постраждали від змішаної експлуатації, 3 – використано у порнобізнесі, 1 – постраждала від сурогатного материнства, а також 14 дітей постраждали від торгівлі людьми шляхом

© Смець О. М., 2020
ORCID iD: <https://orcid.org/0000-0002-0864-2302>
navd.ukr@yandex.ua

© Руснак Д. І., 2020
ORCID <https://orcid.org/0000-0001-8388-8786>
dm.rusnak11@gmail.com

їх передачі третім особам.

Викладене засвідчує актуальність проблеми протидії торгівлі людьми в Україні, а також переконує в необхідності проведення дослідження різних її аспектів для вдосконалення системи заходів, що здійснюються зацікавленими суб'єктами у цій сфері, а також покращення організаційно-правових основ їх роботи та взаємодії між собою.

Аналіз публікацій, в яких започатковано вирішення цієї проблеми. В Україні за роки незалежності вирішенню широкого спектра питань, пов'язаних з протидією торгівлі людьми, приділяли увагу багато провідних учених, зокрема Д. Г. Казначеев, Г. Л. Кохан, К. Б. Левченко, Я. Г. Лизогуб, А. А. Небитов, А. М. Орлеан, В. М. Підгородинський, В. В. Пясковський, Д. Б. Санакоев, О. В. Святун та інші. Віддаючи належне їх здобуткам і науковим працям різних років, зауважимо, що проблема залишається актуальною і сьогодні та потребує продовження проведення досліджень, результати яких будуть використані для підвищення ефективності спільної роботи уповноважених органів державної влади та інших осіб з подолання цього жахливого явища сучасності. Для цього необхідно знати, хто може вживати відповідних заходів, а також розглянути їх правовий статус.

Зважаючи на це, **метою** статті є визначення суб'єктів, які здійснюють заходи з протидії торгівлі людьми в Україні, їх загальна характеристика, а також розкриття повноважень у цій сфері.

Виклад основного матеріалу. Хоча в Україні проблема торгівлі людьми була актуальною ще у часи проголошення незалежності та становлення молодого держави, окремий Закон з протидії їй було прийнято лише 20 вересня 2011 року, який так і називається: «Про протидію торгівлі людьми» [2]. Згідно з його статтею 5 суб'єктами, які здійснюють заходи у сфері протидії торгівлі людьми, є: по-перше, Президент України; по-друге, Кабінет Міністрів України; по-третє, центральні органи виконавчої влади; по-четверте, місцеві органи виконавчої влади; по-п'яте, закордонні дипломатичні установи України; по-шосте, заклади допомоги особам, які постраждали від торгівлі людьми. Крім того, у здійсненні заходів, спрямованих на попередження торгівлі людьми, беруть участь органи місцевого самоврядування, а також, за згодою, підприємства, установи, організації незалежно від форми власності, громадські організації та окремі громадяни.

Президент України є главою держави та діє від її імені. Він є гарантом державного суверенітету, територіальної цілісності України, додержання Конституції України [3], прав і свобод людини та громадянина. Фундаментальні засади його діяльності викладені в розділі V Основного закону України [3]. Президент України згідно зі статтею 5-1 Закону України «Про протидію торгівлі людьми» [2] визначає центральний орган виконавчої влади, який є національним координатором у сфері протидії торгівлі людьми. 5 серпня 2020 року відповідно до цієї вимоги *Президентом України* визначено *Міністерство соціальної політики України* національним координатором у сфері протидії торгівлі людьми.

Кабінет Міністрів України – це вищий орган у системі органів виконавчої влади, який є відповідальним перед Президентом України і Верховною Радою України, підконтрольний і підзвітний Верховній Раді України. У своїй діяльності він керується Конституцією [3] та законами України, а також указами Президента України та постановами Верховної Ради України, прийнятими відповідно до Конституції та законів України. Повноваження Кабінету Міністрів України визначаються у статті 6 Закону України «Про протидію торгівлі людьми» [2].

Систему *центральных органів виконавчої влади* згідно зі статтею 1 Закону України «Про центральні органи виконавчої влади» [4] становлять міністерства України та інші центральні органи виконавчої влади. Система центральных органів виконавчої влади є складовою системи органів виконавчої влади, вищим органом якої є Кабінет Міністрів України. Міністерства забезпечують формування та реалізують державну політику в одній чи декількох сферах, інші центральні органи виконавчої влади виконують окремі функції з реалізації державної політики. Повноваження міністерств, інших центральных органів виконавчої влади поширюються на всю територію держави. Центральні органи виконавчої влади відповідно до визначених у встановленому порядку повноважень у сфері протидії торгівлі людьми здійснюють заходи згідно зі статтею 7 Закону України «Про протидію торгівлі людьми» [2].

Виконавчу владу в областях і районах, містах Києві та Севастополі здійснюють *місцеві державні адміністрації*, що згідно зі статтею 1 Закону України «Про місцеві

державні адміністрації» [5] є місцевими органами виконавчої влади і входять до системи органів виконавчої влади. Місцева державна адміністрація в межах своїх повноважень здійснює виконавчу владу на території відповідної адміністративно-територіальної одиниці, а також реалізує повноваження, делеговані їй відповідною радою. Особливості здійснення виконавчої влади у місті Києві визначаються окремим Законом України «Про столицю України – місто-герой Київ» [6]. Повноваження місцевих державних адміністрацій у сфері протидії торгівлі людьми визначаються статтею 8 Закону України «Про протидію торгівлі людьми» [2].

Згідно зі статтею 5 Закону України «Про дипломатичну службу» [7] *закордонні дипломатичні установи України* є постійними органами дипломатичної служби, основними завданнями яких є представництво України в державах перебування або при міжнародних організаціях та підтримання з ними офіційних відносин, відстоювання національних інтересів України, виконання консульських функцій, у тому числі захист прав та інтересів громадян і юридичних осіб України за кордоном. Закордонними дипломатичними установами України є: Посольство України, Посольство України з резиденцією Надзвичайного і Повноважного Посла України в Києві, Постійне представництво України при міжнародній організації, Представництво України при міжнародній організації, Місія України при міжнародній організації, консульська установа України (Генеральне консульство України, Консульство України, Віцеконсульство України та Консульське агентство України). Статус, завдання та функції закордонних дипломатичних установ України визначаються цим Законом, Положенням про закордонні дипломатичні установи України [8], яке затверджується Президентом України. Міжнародне співробітництво у сфері протидії торгівлі людьми визначається статтею 28 Закону України «Про протидію торгівлі людьми» [2].

З метою забезпечення реалізації прав, передбачених Законом України «Про протидію торгівлі людьми» [2] згідно з його статтею 17, особи, які постраждали від торгівлі людьми, можуть бути направлені до одного з наявної мережі *центрів соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді, центрів соціального обслуговування (надання соціальних послуг)*. З метою надання допомоги дітям, які постраждали від торгівлі дітьми, вони можуть влаштовуватися до центрів соціально-психологічної реабілітації дітей та притулків для дітей з метою надання психологічної допомоги та забезпечення реабілітації у порядку, встановленому законодавством. Умови перебування та надання послуг особам, які постраждали від торгівлі людьми, наявною мережею центрів соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді, територіальних центрів соціального обслуговування (надання соціальних послуг), центрів соціально-психологічної реабілітації дітей та притулків для дітей регулюються положеннями про зазначені заклади.

Продовжуючи дослідження, варто приділити увагу вивченню ролі та місця окремих центральних органів виконавчої влади у цій сфері, насамперед, *Міністерства внутрішніх справ України*, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України. Верховна Рада України окремим Законом [9] затверджує загальну структуру і чисельність МВС. Урядом визначено, що МВС є головним органом у системі центральних органів виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики, зокрема у сфері забезпечення охорони прав і свобод людини, інтересів суспільства й держави, протидії злочинності, підтримання публічної безпеки та порядку, а також надання поліцейських послуг [10].

Органами управління МВС України є: Національна поліція України, Держприкордонслужба, Державна служба України з надзвичайних ситуацій, Національна гвардія України, Державна міграційна служба, Головний сервісний центр МВС [11]. Центральним органом виконавчої влади, який служить суспільству шляхом забезпечення охорони прав і свобод людини, протидії злочинності, підтримання публічної безпеки і порядку, є *Національна поліція України*. Згідно зі статтями 1 та 2 однойменного Закону [12] діяльність поліції спрямовується та координується Кабінетом Міністрів України через міністра внутрішніх справ України відповідно до закону. Завданнями поліції є надання поліцейських послуг у сферах:

- 1) забезпечення публічної безпеки і порядку;
- 2) охорони прав і свобод людини, а також інтересів суспільства та держави;
- 3) протидії злочинності;
- 4) надання в межах, визначених законом, послуг із допомоги особам, які з особистих, економічних, соціальних причин або внаслідок надзвичайних ситуацій потребують

такої допомоги.

Систему поліції згідно зі статтею 13 Закону України «Про Національну поліцію» [12] становлять центральний орган управління поліцією та територіальні органи поліції. До оперативних підрозділів, задіяних до протидії торгівлі людьми, треба насамперед віднести *Департамент боротьби зі злочинами, пов'язаними з торгівлею людьми*, (ДБЗПТЛ), що є структурним підрозділом НПУ, який функціонує в складі кримінальної поліції та відповідно до законодавства України забезпечує реалізацію державної політики у сфері протидії торгівлі людьми, виявлення, припинення та розкриття кримінальних правопорушень, пов'язаних з нелегальною міграцією, правопорушень у сфері суспільної моралі, а також запобігання їх учиненню. Цей оперативний підрозділ за час його існування неодноразово реорганізовували. У затвердженому головою НПУ Положенні про ДБЗПТЛ [13], визначено його завдання, пріоритетні напрями діяльності, права, ключові аспекти організації та забезпечення службової діяльності. Тож до основних його завдань належать:

1) участь у реалізації державної політики у сфері протидії кримінальним правопорушенням, пов'язаним з торгівлею людьми, нелегальною міграцією, правопорушеннями у сфері суспільної моралі та працевлаштування за кордоном, а також внесення на розгляд голови Національної поліції України та міністра внутрішніх справ пропозицій щодо формування державної політики в зазначених сферах;

2) запобігання вчиненню, виявлення, припинення та розкриття кримінальних правопорушень, пов'язаних з торгівлею людьми, нелегальною міграцією, правопорушень у сфері суспільної моралі, а також працевлаштування за кордоном;

3) вжиття заходів щодо виявлення організаторів, вербувальників, перевізників і посібників учинення злочинів, пов'язаних з торгівлею людьми, нелегальною міграцією, правопорушень у сфері суспільної моралі, а також працевлаштування за кордоном, притягнення їх до кримінальної відповідальності, у тому числі за вчинення кримінальних правопорушень у складі організованих груп або злочинних організацій;

4) моніторинг, вивчення, аналіз та узагальнення ефективності заходів щодо стану боротьби з кримінальними правопорушеннями, пов'язаними з торгівлею людьми, нелегальною міграцією, правопорушеннями у сфері суспільної моралі, а також працевлаштування за кордоном, у межах компетенції прогнозування криміногенної ситуації в державі і своєчасне інформування керівництва Національної поліції України та інших органів державної влади із зазначених питань;

5) проведення та організація інформаційно-пошукової та аналітичної роботи, спрямованої на збирання, оцінку, аналіз та реалізацію інформації під час виявлення й розслідування кримінальних правопорушень, оцінювання ризиків, розроблення тактичних і стратегічних засад щодо протидії злочинності, пов'язаної з торгівлею людьми, нелегальною міграцією, правопорушеннями у сфері суспільної моралі, а також працевлаштування за кордоном.

З огляду на те, що на різних етапах учинення торгівлі людьми активно використовують всесвітню мережу «Інтернет» та комп'ютерну техніку, потрібно окремо зазначити про важливу роль у протидії цим злочинам *Департаменту кіберполіції*, що є міжрегіональним територіальним органом НПУ та провадить ОРД. Відповідно до законодавства України цей Департамент забезпечує реалізацію державної політики у сфері протидії кіберзлочинності, здійснює інформаційно-аналітичне забезпечення керівництва НПУ та органів державної влади щодо стану вирішення питань, віднесених до його компетенції. До складу Департаменту як міжрегіонального територіального органу НПУ входять структурні підрозділи, які діють за міжрегіональним принципом і безпосередньо підпорядковані начальникові Департаменту. Структуру Департаменту затверджує голова НПУ за погодженням із міністром внутрішніх справ України. Департамент кіберполіції НПУ очолює начальник, якого призначає на посаду та звільняє з неї голова НПУ за погодженням із міністром внутрішніх справ України [14].

Крім того, з огляду на те, що торгівлі людьми властивий високий рівень латентності та вона є привабливою й прибутковою сферою протиправної діяльності для організованих злочинних груп та організацій, під час документування та розслідування цього виду злочинів системно проводяться оперативно-розшукові та інші заходи негласного характеру, а також негласні слідчі (розшукові) дії, для чого активно використовуються можливості таких оперативних підрозділів, як *Департамент оперативної служби* та *Департамент оперативно-технічних заходів* Національної поліції України в межах їх

компетенції.

Висновки. В Україні законодавчо визначені суб'єкти, що здійснюють заходи щодо протидії торгівлі людьми, а така протидія, в свою чергу, являє собою систему заходів, спрямованих на подолання торгівлі людьми шляхом її попередження і боротьби з нею та надання допомоги і захисту особам, які постраждали від неї. До таких суб'єктів віднесено Президента України, Кабінет Міністрів України, центральні органи виконавчої влади, місцеві органи виконавчої влади, закордонні дипломатичні установи України, а також заклади допомоги особам, які постраждали від торгівлі людьми. Їх загальні повноваження у цій сфері також є законодавчо визначеними.

Провідне місце у структурно-функціональному забезпеченні протидії торгівлі людьми, насамперед такої її складової як боротьба з торгівлею людьми, відводиться Національній поліції України, що входить до системи МВС та є центральним органом виконавчої влади, який служить суспільству шляхом забезпечення охорони прав і свобод людини, протидії злочинності, підтримання публічної безпеки і порядку. Для функціонального забезпечення виконання поставлених перед нею завдань у сфері протидії торгівлі людьми у складі кримінальної поліції утворено окремий гласний оперативний підрозділ – Департамент боротьби зі злочинами, пов'язаними з торгівлею людьми. Проте з огляду на специфіку вчинення подібних злочинів, залежно від конкретних обставин, можуть бути залучені інші гласні оперативні підрозділи Національної поліції України, як наприклад, Департамент кіберполіції, а також негласні, тобто Департамент оперативної служби та Департамент оперативно-технічних заходів. Одержані та оприлюднені результати дослідження можуть бути використані вченими під час подальших наукових розробок проблеми, а також працівниками правоохоронних органів в протидії торгівлі людьми.

Список використаних джерел

1. 30 липня – Всесвітній день протидії торгівлі людьми. Урядовий портал. Єдиний веб-портал органів виконавчої влади України. URL: <https://www.kmu.gov.ua/news/30-lipnya-vsесvitnij-den-protidiyi-torgivli-lyudmi>.
2. Про протидію торгівлі людьми : Закон України від 20 вер. 2011 р. № 3739-VI. *Відомості Верховної Ради України*. 2012. № 19–20. Ст. 173.
3. Конституція України : Закон України від 28 черв. 1996 р. № 254к/96-ВР. *Відомості Верховної Ради України*. 1996. № 30. Ст. 141.
4. Про центральні органи виконавчої влади : Закон України від 17 бер. 2011 р. № 3166-VI. *Відомості Верховної Ради України*. 2011. № 38. Ст. 96.
5. Про місцеві державні адміністрації : Закон України від 9 квіт. 1999 р. № 586-XIV. *Відомості Верховної Ради України*. 1999. № 20–21. Ст. 190.
6. Про столицю України – місто-герой Київ : Закон України від 15 січ. 1999 р. № 401-XIV. *Відомості Верховної Ради України*. 1999. № 11. Ст. 79.
7. Про дипломатичну службу : Закон України від 7 чер. 2018 р. № 2449-VIII. *Відомості Верховної Ради України*. 2018. № 26. Ст. 219.
8. Положення про закордонні дипломатичні установи України : затв. Розпорядженням Президента України від 22 жов. 1992 р. № 166/92-рп. *Збірник розпоряджень Президента*. 1992. № 4.
9. Про загальну структуру і чисельність Міністерства внутрішніх справ України : Закон України від 10 січ. 2002 р. № 2925-III. *Відомості Верховної Ради України*. 2002. № 16. Ст. 115.
10. Положення про Міністерство внутрішніх справ України : затв. Постановою Кабінету Міністрів України від 28 жовт. 2015 р. № 878. *Офіційний вісник України*. 2015. № 89. Ст. 2972.
11. Міністерство внутрішніх справ України. URL: <http://mvs.gov.ua/>.
12. Про Національну поліцію : Закон України від 2 лип. 2015 р. № 580-VIII. *Відомості Верховної Ради України*. 2015. № 40–41. Ст. 379.
13. Положення про Департамент боротьби зі злочинами, пов'язаними з торгівлею людьми, Національної поліції України : наказ Національної поліції України від 19 груд. 2017 р. № 1307.
14. Положення про Департамент кіберполіції Національної поліції України : наказ Національної поліції України від 10 листоп. 2015 р. № 85.

Надійшла до редакції 06.10.2020

References

1. 30 lipnia – Vsesvitnii den protydivi torhivli liudmy [July 30 - World Anti-Trafficking Day]. Uriadovyi portal. Yedynyi vebportal orhaniv vykonavchoi vlady Ukrainy. URL: <https://www.kmu.gov.ua/news/30-lipnya-vsесvitnij-den-protidiyi-torgivli-lyudmi>. [in Ukr.].
2. Pro protydivu torhivli liudmy [On combating human trafficking] : Zakon Ukrainy vid 20 ver. 2011 r. № 3739-VI. Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy. 2012. № 19–20. St. 173. [in Ukr.].

3. Konstytutsiia Ukrainy [Constitution of Ukraine] : Zakon Ukrainy vid 28 cherv. 1996 r. № 254k/96-VR. Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy. 1996. № 30. St. 141. [in Ukr.].
4. Pro tsentralni orhany vykonavchoi vlady [About central executive bodies] : Zakon Ukrainy vid 17 ber. 2011 r. № 3166-VI. Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy. 2011. № 38. St. 96. [in Ukr.].
5. Pro mistsevi derzhavni administratsii [About local state administrations] : Zakon Ukrainy vid 9 kvit. 1999 r. № 586-XIV. Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy. 1999. № 20–21. St. 190. [in Ukr.].
6. Pro stolytsiu Ukrainy – misto-heroi Kyiv [About the capital of Ukraine - the hero city of Kyiv] : Zakon Ukrainy vid 15 sich. 1999 r. № 401-XIV. Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy. 1999. № 11. St. 79. [in Ukr.].
7. Pro dyplomatychnu sluzhbu [About the diplomatic service] : Zakon Ukrainy vid 7 cher. 2018 r. № 2449-VIII. Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy. 2018. № 26. St. 219. [in Ukr.].
8. Polozhennia pro zakordonni dyplomatychni ustanovy Ukrainy [Regulations on foreign diplomatic missions of Ukraine] : zatv. Rozporiadzhenniam Prezydenta Ukrainy vid 22 zhov. 1992 r. № 166/92-rp. Zbirnyk rozporiadzhen Prezydenta. 1992. № 4. [in Ukr.].
9. Pro zahalnu strukturu i chyselnist Ministerstva vnutrishnikh sprav Ukrainy [On the general structure and number of the Ministry of Internal Affairs of Ukraine] : Zakon Ukrainy vid 10 sich. 2002 r. № 2925-III. Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy. 2002. № 16. St. 115. [in Ukr.].
10. Polozhennia pro Ministerstvo vnutrishnikh sprav Ukrainy [Regulations on the Ministry of Internal Affairs of Ukraine] : zatv. Postanovoiu Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 28 zhovt. 2015 r. № 878. Ofitsiyniy visnyk Ukrainy. 2015. № 89. St. 2972. [in Ukr.].
11. Ministerstvo vnutrishnikh sprav Ukrainy [Ministry of Internal Affairs of Ukraine]. URL: <http://mvs.gov.ua/>.
12. Pro Natsionalnu politsiiu [About the National Police] : Zakon Ukrainy vid 2 lyp. 2015 r. № 580-VIII. Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy. 2015. № 40-41. St. 379. [in Ukr.].
13. Polozhennia pro Departament borotby zi zlochynamy, poviazanymy z torhivleiu liudmy, Natsionalnoi politsii Ukrainy [Regulations on the Department for Combating Crimes Related to Trafficking in Human Beings, National Police of Ukraine] : nakaz Natsionalnoi politsii Ukrainy vid 19 hrud. 2017 r. № 1307. [in Ukr.].
14. Polozhennia pro Departament kiberpolitsii Natsionalnoi politsii Ukrainy [Regulations on the Cyber Police Department of the National Police of Ukraine] : nakaz Natsionalnoi politsii Ukrainy vid 10 lystop. 2015 r. № 85. [in Ukr.].

SUMMARY

Oleh M. Yemets, Dmytro I. Rusnak. The actors of counteraction human trafficking, their general characteristics and powers in this area. The purpose of the article is to identify the entities that carry out measures to combat trafficking in human beings in Ukraine, as well as to provide them with a general description and disclose powers in this area. In Ukraine, the law defines the entities that implement measures to counteract human trafficking, and such counteraction, in turn, is a system of measures aimed at overcoming human trafficking by preventing and combating it and helping and protection to victims of human trafficking. These entities include the President of Ukraine, the Cabinet of Ministers of Ukraine, central executive authorities, local executive bodies, foreign diplomatic missions of Ukraine, as well as institutions for assistance to victims of human trafficking. Their general powers in this area are also defined by law.

The National Police of Ukraine plays a leading role in the structural and functional support of counteraction human trafficking, primarily in the combating against human trafficking. Police is part of the Ministry of internal Affairs and is the Central Executive body that serves the society by ensuring the protection of human rights and freedoms, combating crime, and maintaining public security and order. In order to provide functional support for the implementation of its tasks in the field of counteraction human trafficking, the Criminal Police has formed a separate operational unit – the Department for Combating Crimes Related to Trafficking in Human Beings. However, considering the specifics of committing such crimes, depending on the certain circumstances, other units of the National Police of Ukraine may be involved, such as the Cyberpolice Department, as well as covert ones, that is, the Department of Operational Service and the Department of Operational and Technical measures. The obtained and published results can be used by scientists in further research in this area, as well as law enforcement officers in the combating human trafficking.

Keywords: *National Police, President of Ukraine, subjects of counteraction, human trafficking, Government of Ukraine.*